

АКТИВНА ВЗАЄМОДІЯ ЗІ СТЕЙКХОЛДЕРАМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНИХ ПРОГРАМ

Плахотнік О.О.

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри менеджменту організацій та адміністрування
Дніпровського державного технічного університету
м. Кам'янське, Україна*

Зростання конкуренції у сфері освіти, посилення вимог зі сторони споживачів до якості освітніх послуг вимагає від закладів вищої освіти постійного системного вдосконалення своєї діяльності щодо отримання сучасних знань, умінь та навичок, конкурентоспроможних на ринку праці здобувачами вищої освіти.

При розгляді якості освітніх послуг, що надає заклад вищої освіти, вирішальну роль відіграють освітні програми. Освітні програми повинні бути унікальними й конкурентоспроможними на ринку праці, максимально задовольняти вимоги споживачів освітніх послуг в умовах ринкової конкуренції.

Одним із шляхів підвищення конкурентоспроможності закладу вищої освіти є успішне проходження акредитації освітніх програм, що полягає в оцінюванні освітньої програми та освітньої діяльності за цією програмою на предмет забезпечення та вдосконалення якості вищої освіти.

При складанні та коригуванні змісту освітньо-професійних програм важливу роль відіграють стейкхолдери. Стейкхолдери – це всі учасники забезпечення якості процесу підготовки освітньо-професійних програм закладу вищої освіти. Важливим є процес обміну думками та обговорення з різними групами стейкхолдерів змісту освітньо-професійних програм, тобто активна взаємодія між закладом вищої освіти та зацікавленими особами.

Виділяють дві групи основних стейкхолдерів, що впливають на ефективне функціонування й підвищення конкурентоспроможності закладу вищої освіти, а саме:

– зовнішні – держава, органи виконавчої влади, органи міського управління, роботодавці, навчальні заклади вищої освіти, що знаходяться в регіоні, наукові установи;

– внутрішні – здобувачі, академічна спільнота, адміністративно-управлінський персонал.

Різноманіття цілей, мотивів та підстав стейкхолдерів діє як єдине ціле й відіграє важливу роль в досягненні поставлених цілей. В основі такої взаємодії лежать три принципи, а саме:

– суттєвість, тобто необхідність чіткого усвідомлювання поглядів стейкхолдерів, інтересів, а також виділення питань, що будуть найбільш значимими при складанні або коригуванні освітньої програми, наприклад, обговорення складу освітніх компонентів у формуванні моделі випусника, укріплення зв'язків з потенційними роботодавцями освітньо-професійної програми та можливості розширення інформаційного банку даних для проведення досліджень тощо;

– повнота, а саме розуміння поглядів, потреб та очікуваних результатів діяльності від зацікавлених сторін, а також їхніх думок за значущими проблемними питаннями;

– реагування, що полягає в послідовних відзивах на суттєві питання щодо удосконалення змісту та поліпшення якості освітніх програм.

Інструментами діалогу є опитування, індивідуальні перемовини, робочі групи, круглі столи, зустрічі, презентації, постійне системне співробітництво щодо прийняття рішень, телеконференції, пряме інформування щодо досягнень, активне обговорення, обмін думками щодо удосконалення змісту освітніх програм.

Враховання інтересів та вимог основних стейкхолдерів при складанні та удосконаленні змісту освітніх програм дозволяє закладам вищої освіти отримувати стійкі конкурентні переваги, підвищувати якість надання освітніх послуг в умовах жорсткої конкуренції.